

STATSMINISTERENS TALE VED ÅPNINGEN AV FESTSPILLENE I
NORD-NORGE 17. JUNI 1978

Herr ordfører, herr formann, mine damer og herrer.

Det er en glede for meg å få anledning til å åpne de nord-norske festspillene 1978. Jeg hadde sett fram til å gjøre det i fjor, men ble dessverre forhindret.

Det er med forventning jeg kommer hit ved opptakten til denne viktige kulturbegivenheten som Festspillene i Nord-Norge er. Vi som møter her som publikum og gjester, har vel alle bare vage forestillinger om hvilken arbeidsinnsats som egentlig ligger bak dette stor-arrangementet.

- 2 -

Vi er glade for på sentralt hold å kunne yte vårt bidrag til festspillene her i nord. Likevel ville den økonomiske støtten som staten gir, vært fånyttet om ikke interessen og innsatsen fra frivillige i hele landsdelen hadde vært til stede.

Jeg tror ikke det kan være noen tvil om at disse festspillene spiller en uhyre viktig rolle for store deler av kulturarbeidet i landsdelen. Festspillene fanger opp i seg en rekke kulturytringer med sine utstillinger, teatervirksomhet og idrettsutøvelse, og med musikken som rammen om det hele. Det er viktig for landsdelen at en har fått denne breie mønstringen av det Nord-Norge kan framvise.

Nord-Norge så nok lenge på seg selv som et område hvor mange kulturoppgaver lå uløst. Men mye har skjedd de siste

åra. Festspillene er en viktig årsak til det. Ringvirkningene herfra kan en fornemme over hele landsdelen. For dette er ikke bare et lokalt arrangement, men en festival som hele tre fylker deltar aktivt i, ved økonomisk støtte og ved støtte gjennom aktive og passive deltakere.

Harstad blir landsdelens, ja landets kultursentrum noen hektiske lyse sommerdøgn. Ettervirkningene merkes hele året fram til neste midtsommertid med nye festspilldager. I impulsene fra festspillene vokser og gror det fram ulike kulturuttrykk, noen kommer kanskje til full utfoldelse ved seinere festspill, andre får virke som surdeig i levende lokalmiljø.

Jeg tror en uten videre kan slå fast at den store musikkinteressen en nå vet eksisterer i Nord-Norge, har vokst fram ikke minst gjennom den innflytelse Festspillene har hatt.

Et utslag av denne interessen er den prøveordning med fylkesmusikere som de tre nord-norske fylkene har hatt i godt og vel tre år nå. Det var en stor utfordring de ble stilt overfor de musikere som ville prøve seg på denne viktige oppgaven. Kanskje var oppgaven og kravene til dem iblant for store, men sikkert er det i hvert fall at det var vesentlige impulser de sådde, og viktige resultater de høstet.

Om Stortinget følger det forslag Regjeringen legger fram til høsten, vil 1. januar 1970 bli en ny milepæl i nordnorsk musikklivs historie. Da innledes den første permanente ordningen med profesjonelle musikere i landsdelen.

Det ligger i hele vår nye kulturpolitikk et sterkt element av desentralisering. Lokalsamfunnet skal i størst mulig grad sjøl bestemme hvordan krefter og midler skal brukes.

Disse prinsippene er ført over i praktisk handling ved det utviklingsmønster for musikklivet i Nord-Norge som er valgt. Landsdelen vil nå sjøl bestemme i hvilken takt og på hvilken måte utviklingen skal gå.

Staten deltar sammen med de nord-norske fylkene i finansieringen av ordningen med landsdelsmusikere. Staten får derved også et medansvar for hvordan denne delen av nord-norsk musikkliv skal utvikle seg. Ved alle avgjørelser vil likevel stor vekt bli lagt på landsdelens egne ønsker.

En rekke oppgaver på musikkens område har i de seinere åra vært lagt til Nordnorsk Musikkråd. Det er nå de nord-norske fylkene som må avgjøre hva som skal bli Nordnorsk Musikkråds framtid og hvilke arbeidsoppgaver dette rådet skal pålegges i tida som kommer. Jeg har tro på at Nord-Norge vil finne den ordningen som tjener musikklivet i landsdelen

best.

Programmet for årets nord-norske festspill er interessant og tankevekkende lesning, og det skulle vært interessant å ha fulgt gjennomføringen av de enkelte programposter fra dag til dag. En ting ved årets program som særlig har slått meg, er at programmet også tar sikte på å komme de grupper i møte som vanligvis ikke får oppmerksomhet når kulturgoder skal fordeles. Jeg vet at tiltak for barn og for handikappede ikke er nytt av året, men nettopp derfor er det gledelig å kunne konstatere at slike tiltak har fått sin plass innenfor det totale program som er lagt opp også i år. Vi har mye ugjort i kulturarbeidet for de grupper som ikke alltid sjøl kan bringe fram ønsker og krav. Det er godt å vite at disse gruppene tas med når Festspillene i Nord-Norge

planlegges, og slik blir det nok også i åra som kommer, vil jeg håpe.

itt inntrykk er at Festspillene i Nord-Norge - foruten å presentere profesjonelle kulturytringer - er et egenaktivitetenes sentrum. Her ser det ut til at mange, fra fjern og nær, deltar som utøvere, som aktive deltakere på seminarer, kurs o.l. Det blir nye fin lærdom å sanle for bruk og bearbeiding i lange vinterkvelder og kanskje for ny utfoldelse ved neste festspill. Alt lever og virker og brukes her disse fine hektiske somner-døgnene. Skolene tas i bruk, kirkene, stadion og kinoen. En kan fylle døgnet med rike inntrykk, begynne med munter morgenausikk på kaia og avslutte dagen med midnattskonsert i den tradisjonsrike, vakre Trondenes kirke.

Festspillene i Nord-Norge står for meg som et sprudlende

---

fyrverkeri i sin mangfoldighet av utfoldelse. Det hentes impulser fra hele landsdelen, og de strøs ut over igjen med generøs hånd til videre vekst. Jeg vil gratulere arrangører og deltakere med årets Festspill, som føyer seg inn i rekken av andre godt planlagte og vel gjennomførte festspill. Jeg føler meg trygg på at årets Festspill vil gi nye impulser i landsdelen og i landets kulturarbeid.

Med dette erklærer jeg Festspillene i Nord-Norge 1978 for åpnet.